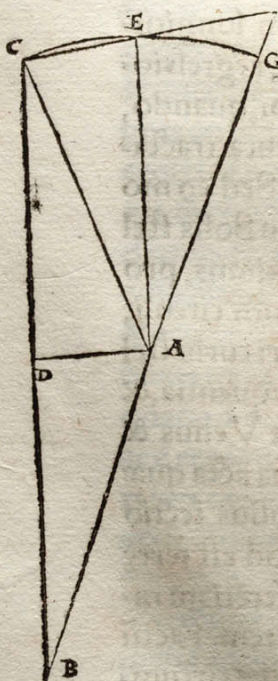

citare terræ, acta recta linea per uisum nostrum, orbem magnū sic secet, ut dimidia sectionis quæ in orbe, ad eam quæ à stella ad uisum nostrum in propinquiore & conuexa orbis superficie constitutū rationē habeat, quam motus stelle ad terræ uelocitatem, eo tunc loci uisui nostro stantis imaginem stella præfere-
ret. Quod si sectionis dimidia, quæ in circulo, sicut dictū est, maiorem habuerit rationem ad reliquum exterius segmentū, quàm uelocitas terræ, ad uelocitatem Veneris uel Mercurij, si ue motus aliquorum trium superiorum ad uelocitatem terræ, progredietur sidus in consequentiā. Sin minor ratio fuerit, retro cedit in præcedentiā. Quibus demonstrandis Apolonius le-
mation quoddam assumit, sed ad immobilitatis terræ hypothe-
sim, quod nihilo secius etiam nostris congruit principijs in mo-
bilitate telluris, quo propterea nos etiam utemur. Et possumus ipsum pronūciare in hanc formam. Si trianguli maius latus ita secetur, ut unum segmentorum non sit minus lateri sibi con-

iuncto, erit ipsius segmenti ad reliquum segmen-
 tum maior ratio, quàm angulorum ad ipsum latus
 sectum constitutorum ordine reciproco. Sit inquā
 trianguli ABC , maius latus BC , in quo si capiatur
 CD , non minus quàm AC , aio quòd CD ad BD maio-
 rem rationem habebit, quàm sub ABC angulus, ad
 eum qui sub BCA angulum. Demonstratur autem
 hoc modo. Compleatur enim parallelogrammum
 $ADCE$, & extensæ BA & CB coincident in F signo.
 Quoniam igitur AEN non est minor ipsi AC , centro
 igitur A distantiâq; AB descriptus circulus, per C tran-
 sibat uel supra ipsum, transeat modo per C , qui sit G
 $E.C.$ Cumq; maius sit AEF triangulum ipsi ABG se-
 ctori: minus autem AEC triangulum sectori AEC ,
 maiorem habet rationem AEF triangulum ad AB
 G , quàm ABG sector ad AEC sectorem. Sed ut AEF
 triangulum ad AEC , sic FE basis ad EC . maiorem
 ergo rationem habet FE ad EC , quàm sub FAB an-
 gulus, ad EAC angulum. Sed ut FE ad EC , ita CD ad DB , æqualis
 enim est FAB angulus ipsi ABC , q; uero sub EAC ipsi BCA . Igitur
 & CD

& CD ad DB maiorem habet rationem, quam sub ABC angulus;
 ad eum qui sub ACB. Manifestum est autem, quod multo maior
 erit ratio, si non æqualis assumatur CD ipsi AC, hoc est AB, sed ma-
 ior illi ponitur. Esto iam circulus Veneris uel Mercurij ABC su-
 per D centro, & extra circulum terra E
 circa idē centrum D mobilis, & ex E ui-
 su nostro agatur per centrū circuli re-
 cta linea ECD A, sicq; A remotissimus à
 terra locus, C proximus, & ponatur D
 C ad CB maiore rationē habere q̃p mo-
 tus uisus ad uelocitatē stellæ. Possibi-
 le igitur est lineā inuenire EFB, sic se
 habentē, ut dimidia BF ad FE rationē
 habeat, quam motus uisus ad cursum
 stellæ. ipsa enim EFB lineā à centro D
 remota in FB minuitur, & in EF auge-
 tur, donec occurrat postulata. Dico
 quod in F signo sidus constitutū sta-
 tionis speciem nobis efficiet, & quan-
 tulumcūq; desumpserimus ab utraq;
 pte ipsius F circūferentiā, uersus apo-
 gæum quidem sumptam progressiua
 inueniemus, ad perigæū uero regres-
 suam. Capiatur enim primū uersus apogæū contingens FG cir-
 cumferentiā, & extendatur BGK, & cōnectātur BG, DG, DF. Quo-
 niam igitur trianguli BGE maioris BE lateris, maius est segmen-
 tum BF q̃p BG, maiorem rationē habet BF ad EF, quam sub BEG
 angulus ad eū qui sub GBF angulū. Proinde & dimidia ipsius B
 F ad FE maiorem habet rationē, q̃p sub BEG angulus, ad duplū
 GBF anguli, id est GDF angulum: ratio aut dimidiæ ipsius BF ad
 BE, eadem est quæ motus terræ ad cursum sideris, minore ergo
 rationē habet q̃ sub BEG angulus ad GDF, q̃p uelocitas terræ ad
 uelocitatē sideris. Angulus igitur qui eandem rationem habet
 ad FDG angulum, quam motus terræ ad sideris cursum, maior
 est ipsi FEG. Sit igitur FEL æqualis, in tempore igitur quo G
 F circūferentiā orbis stella pertrāsuit, existimabitur in eo uisus
 noster

